

Beslutninger paa arbeiderraadenes landskonferanse 24 – 25 mars.

(Officielt referat fra den av landskonferansen nedsatte pressekomite.)

Arbeiderraadenes formaal.

Den økonomiske krise som hersker i landet, er et resultat av det kapitalistiske vanstyre, hvis hele økonomi og politik kun tar sigte paa at begünstige de besidende klasser paa bekostning av hele det arbeidende folk.

Denne krise kan da heller ikke løses indenfor rammen av det nuværende samfundssystem — og dyrtid, hungersnød og arbeidsløshet vil altid være proletariatets følgesvende i det nuværende samfund. Som utviklingen nu gaar, kan vi ogsaa forutsætte en yderligere tilspidsning av krisen, der gjør arbeidernes hele overtagelse av samfundsmagten til en tvangende nødvendighet.

En saadan situation gjør det nødvendig for arbeiderraadene som repræsentant for hele den arbendende klasse at overta kontrollen av industrien, landbruket, fiskerierne, transportvæsenet og omsætningen — likesom hele den sociale og administrative forvaltning blir at lægge i raadenes hænder.

Konferansen vil dog paa krisens nuværende stadium ikke oppstille noget bindende program, men anbefaler raadene at arbeide for øieblikkeklig gjennemførelse av følgende

Situationskrav.

1. Av hensyn til den tiltagende vareknaphet kræves ny landstælling av alle livsfordødenheter, beslaglæggelse av alle levnetsmidelforraad og indførelse av hel rationering. — Tælling, beslaglæggelse og rationering forestaaes av myndigheterne under medvirkning av arbeiderraadene. — En retfærdigere rationering gjennemføres ved forhøielse av arbeidernes brødrationer og særskilt rationering av erter og gryn.
 2. For at berge nationen for den rene nødstilstand kræves økning av matproduksjonen og produksjonen af andre nødvendighetsartikler ved koncentration av folkets produktionskraft om disse opgaver. Al uproduktiv og unytlig anvendelse av arbeidskraften og enhver ødsling med raastofferne kræves derfor forbudt. I første række maa luksusarbeidet og produksjonen til militære formaal indstilles, vaabenøvelserne sløifes og nøitralitetsvernet indskrænkes til det nødvendige politiopsyn for at arbeidskraften og raastofferne kan bli fri til den samfundsnyttige produktion.

3. For at forhindre enhver spekulation i nødvendighetsartiklerne og bringe varepriserne ned.

saa de staar i forhold til folks kjøpeevne, kræves:

- a. En effektiv kontrol med overholdelse av maksimalpriserne og prisreguleringsloven ved ansættelse av offentlige kontrollører efter indstilling av arbeiderraadene.
 - b. Ved offentlig salg av de viktigste livsfornødenheter til redusert pris.
4. Indførelse av 8-timersdagen og 6 timers skift i de kontinuerlige bedrifter under bibehold av fuld løn. Forbud mot alt søn-, helligdags- og natarbeide, som ikke er samfundsmæssig nødvendig.
5. Lettelse av smaabrukernes kaar ved indførelse av moratorium for renter og avdrag paa den gjeld som hviler paa brukene. Husmandslovens bestemmelse om pligtarbeide suspenderes, likesom alt andet pligtarbeide avskaffes. Samfundet overtar smaabrukernes overskudsproduktion til priser, som sikrer dem et vist eksistensminimum.

Taktik.

De opstillede krav søkes gjennemført ved henvendelse til myndigheterne, ved opinions- eller demonstrationsmøter, ved faglig paatryk eller ved masseaktion paa anden maate.

I et spørsmaal som den raadende potetesnød stilles der saale-

des krav om at regjeringen straks gaar til beslaglæggelse av poteter og indførelse av rationering. Dersom dette krav ikke er indvilget inden lørdag den 6. april, kan arbeiderraadene ikke paata sig noget ansvar for at den øvrige rationering blir respektert.

I et andet brændende spørsmaal: indførelse av 8 timers arbeidsdag, opfordres raadene til uopholdelig at kræve indført normalarbeidsdag med bibehold av fuld løn. Imøtekommes ikke dette krav inden 1. mai, maa arbeiderne selv fra og med 2. mai ta 8-timersdagen. Motstand og eventuelle trakasseringer vil fra arbeiderne bli møtt med en planmæssig gjennemført sabotage eller streik.

For det tilfælde, at dyrtidskravene ikke indrømmes inden en rimelig frist, vil konferansen anbefale, at der iverksættes en politisk massestreik. I den anledning omsendes spørsmålet til behandling i raadene med anmodning om at gi landskomiteen bemyndigelse til at træffe de nødvendige forføninger med hensyn til massestreikens iverksættelse og ledelse.

Det paalægges arbeiderraadene at etablere det mest intense samarbeide med soldaterraadene.

Ifald militærnegotiale skulde bli almindelig eller militærstreik iverksættes, tilsier arbeiderraadene de vernepligtige sin solidariske støtte.